

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Facile esse errare præsertim eos, quos zelotypia decipit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

ditis placent. D. Vdalrico omnia frustra fuerunt apparatus. Nihil illi sapuit, nihil omnium pretiosorum attigit. Nempe alium illi cibum misit Deus, quem vulgus nesciebat. Siquidem, vbi coeptum est epulari, sub ipsa conuiuij initia, introducta est, intriclinium, miserandi vultus femina, emaciata, pallida, ossa; de cuius collo humanum caput, idque tabidum catena reuinctum pependit. Hoc tam triste mulieris spectrum, in extremo triclinij angulo cum canibus prandere atque hordeaceo pane & aqua contentum esse cogebatur, ad mortem potius, quam ad famem arcendam. Quod tam miserabile spectaculum non solum exterruit S. Antistitem, sed etiam à ferculis ad se totum rapuit occupauitque. Omnibus igitur alijs rebus omissis; dominum domus interrogauit, quænam esset ærumnosa illa, & quæ tantæ immanitatis causa? Conticuerunt omnes initio ad hanc interrogationem, neque ipse loci Comes statim erupit in responsa; sed aliquamdiu cogitabundus hæsit. Vbi autem visus est sibi satis iræ & verborum collegisse; magno sermonis pondere sic coepit loqui. *Venerande Presul, Femina hæc, quam, inter canes hos, coram intueris, aliter quidem est à primis incunabulis enutrita, sed nempe è prima nobilitatis domo oriunda aliter vixit, quam eam optimi parentes docuerunt. Siquidem è castissima educatione in putidam mœcham degenerauit. Atque, ut me clarius intelligas; hæc uxor mea fuit, sed per adulterium mea esse desijt. Eapropter eam anno iam solido, in hunc, quem vides modum, castigo, facinusque hoc sanguine indignum, vindico; ut alia illius exemplo discant fidem tori habere sanctiorem. Porro cuculus meus fuit Equestris ordinis homo, cetera nobilis, hoc autem crimine & stigmatis sui infamia; & domus mea ignominia factus. Cuius proinde sceleratum à cerviце caput resectum, ferroque vinculum, è collo amassa noctes diesque pendulum feci, ut etiam mortuum in oculis haberet, quem solebat viuum in sinu gestare. Ob hoc flagitium, hoc meruit ornamentum. Atque hoc clementia mea est, torquatam feci, quam oportuit esse crematam. Beneficio meo viuuit, per quam si sterisset, Egisthum meum iam dudum habuissem.*

Hæc contentius perorantem, quo sensu generosæ indolis femina audierit, vos cogitate; ceterè, morte ipsa illi grauius fuit, in catenis produci, & coram tanto hospite, in angulo, cura canibus, bestię instar, pasci. D. Vdalricus, postquam audiuit,

IV.

aulæ Dominam illam esse, Deoq; suggerente, intellexit, innocentem tam miseris modis discrucari, rogauit primùm Comitem, vt, quæ apposita erant, omnia iuberet auferi, mensasq; remoueri; non enim sibi quidquam sapere, aut famem esse ad mortales cibos, vbi animarum posset negotijs satiari. Postquam ergo Comitibus mandato ablata fuerunt omnia, cœpit diuinus Antistes eiusmodi sermonem. *Magno me, Domine Comes, hospitij & conuiuij honore excepisti, maiore beneficio afficiis, si, vt adiuu tuarum portas mihi aperuisti, ita & aurium ostia pandas; sinasq; gratiam mihi præstitam verbis salutaribus compensare.* Sic Præfatus, cum Comitibus attentum animaduerteret, immò loqui, quæcumq; vellet, iubentem audiret; in hunc modum orationem pertexit. *Fœdum est adulterij facinus, & perfidia supplicij digna. Neq; quidquam accidere potest, quod in coniuge iustiore iram prouocet, quam si thalami inra, qua sanctissima esse debent, violentur.* Ad hoc Præfulis exordium, fœmina in catenis habita pænè exanimis concidit. Sed paulò post fuit generositati suæ reddita, vbi ærumnæ suæ patronum audiuit sic perorantem. *Ignis tamen vehemens est coniugij zelus, in gratia incendia erumpit. Sed videndum est etiam atque etiam, qua materia ignis ille incendatur. Cùm enim nihil facilius sit, quam errare in iudicando, ibi maximè erratur, vbi cæcus amor præcipitat iudicantem. Quid enim? esto, rea sit, num idcirco nos decet misericordia obliuisci, quia illa peccauit? Numquid, quando adduxerunt Scribæ & Pharisei mulierem in adulterio deprehensam & statuerunt eam in medio, Dominus IESVS dixit eis, Qui sine peccato est vestrum, primus in illam lapidem mittat? Nostra vellemus peccata clementer iudicari; immò mala, qua facimus, indignamur, si alij non iudicant esse bona; & in aliorum culpis tam sumus seueri exactores? Accedit, nos sepius me in iudicij decipi. Nam, si nescio, sanctissimi quiq; viri, & innocentissima femina temeritate iudiciorum condemnati sunt. Et vt non longè, per exempla excurram, cui iniuria hac non potest irrogari, si ipse Dei Filij fuit iniustissime morti adiudicatus? Sed indica mihi, obsecro, vnde tibi tam dira suspitionis origo in mentem venit? Annè miseram istam in flagranti crimine deprehendisti? aut quo argumento inducimus, et adulterij ream damnaueris?*

IOAN. 8. 3.

V.

Ad hæc Comes, omnem vim probationis promens, deprehendisse